

Sygn. akt III RC 233/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olkuszu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący SSR Barbara Halamus-Dyłał

Protokolant st. sekr.sądowy Elżbieta Domagała

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2017 roku w Olkuszu

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej powódki A. K. działającej przez przedstawiciela ustawowego matkę A. S.

przeciwko V. K.

o alimenty

I. Zasądza od pozwanego V. K. na rzecz małoletniej powódki A. K. , pesel (...) alimenty w wysokości po 500 zł.

(pięćset złotych) miesięcznie, płatne do rąk jej matki A. S. , numer pesel (...) do dnia 10 - go każdego następującego po sobie miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 10 marca 2017 roku;

II. W pozostałej części powództwo oddała;

III. Wyrokowi w pkt. I-szym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

IV. Odstępuje od obciążania od pozwanego kosztami sądowymi w sprawie.

Sygn.akt III RC 233/16

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym do tut. Sądu w dniu 29 sierpnia 2016r. A. S. działająca w imieniu małoletniej powódki A. K. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego V. K. alimentów w kwocie po 700 złotych miesięcznie ,płatnych do jej rąk do dnia 10-go każdego następującego po sobie miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w ich płatności.

W uzasadnieniu pozwu A. S. podała , że małoletnia powódka A. K. pochodzi z jej trwającego 4,5 roku nieformalnego związku z V. K. – obywatelem Ukrainy. W czerwcu 2015r. wyprowadziła się wraz z małoletnią powódka ze wspólnie wynajmowanego z pozwanym mieszkania i zgłosiła zawiadomienie o popełnieniu przez pozwanego na jej szkodę przestępstwa fizycznego i psychicznego znęcania się. W tym samym dniu założona została w KPP w C. (...). Tydzień później po tych zdarzeniach tj. 26 czerwca 2015r. pozwany V. K. wyjechał na Ukrainę do rodziców. Pozwany podjął pracę na Ukrainie i zamierza powrócić do Polski. Matka małoletniej powódki podała , że obecnie zamieszkuje sama w wynajmowanym mieszkaniu wraz z dziećmi małol. A. i małoletnim K. S. , który urodził się w lutym 2016r. Jest

zatrudniona jako sprzedawca w sklepie (...) w O. , ale obecnie od lutego 2016r. przebywa na zasiłku macierzyńskim. Małoletnia A. od czerwca 2016r. uczęszcza do przedszkola.

Pozwany V. K. w odpowiedzi na pozew z dnia 07 kwietnia 2017r. wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 150 złotych miesięcznie.

Pozwany podał , że do tej pory uiszczał różne kwoty alimentów na małoletnia powódkę od 200 do 500 złotych miesięcznie , a oprócz tego kupował prezenty okazjonalne , odzież i obuwie. A. S. oprócz małoletniej powódki ma syna z innym mężczyzną z którym utrzymywała bliskie stosunki będąc jeszcze w związku z nim. Pozwany podał także , że ostatnie Święta Bożego Narodzenia spędził u powódki , ale potem dowiedział się , że Nowy Rok A. S. świętowała z ojcem swojego syna. Pozwany podał , że w związku z tym wrócił na Ukrainę i obecnie mieszka u swojej matki , na której utrzymaniu pozostaje , sam nie pracuje , nie prowadzi działalności gospodarczej , a ponadto leczy się w związku z pogorszeniem stanu zdrowia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Małoletnia A. K. urodzona (...) w O. pochodzi z nieformalnego związku (...) i pozwanego V. K. – obywatela Ukrainy.

Pozwany V. K. złożył w dniu 30.09.2013r. przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w O. oświadczenie o uznaniu swego ojcostwa względem małoletniej powódki.

dowód : odpis zupełny aktu urodzenia małoletniej powódki k. 4 , przesłuchanie matki małoletniej powódki A. S. k. 102.

Matka małoletniej powódki A. S. zamieszkiwała z pozwanym około 5 lat w różnych miejscowościach : w O. , S. , T. , C. wynajmując mieszkania. W tym czasie przez około 4 lata pozwany pracował „na czarno” w branży budowlanej uzyskując dochód w kwocie około 2.000 złotych miesięcznie. Pracował także w W. w firmie budowlanej. Dzięki pobytowi w Polsce pozwany nauczył się biegle mówić po polsku . W czerwcu 2016r. A. S. rozstała się z pozwanym i zamieszkała z córką u swojej matki , a następnie u nowego partnera – ojca jej drugiego dziecka małol. K. S.. Z nowym partnerem powódka rozstała po kilku miesiącach i wynajęła samodzielnie mieszkanie w O. gdzie mieszka wraz z dwójką małoletnich dzieci do chwili obecnej.

dowód : przesłuchanie powódki A. S. k. 101-102 .

Matka małol. powódki od 8 lat jest zatrudniona na stanowisku sprzedawcy w sklepie (...) w O. z wynagrodzeniem 1.400 złotych netto. Przez ostatni rok do lutego 2017r. powódka przebywała na urlopie macierzyńskim związku z urodzeniem syna K. S.. W tym okresie otrzymywała zasiłek macierzyński w kwocie 1.000 złotych miesięcznie. Obecnie do początku maja 2017r. A. S. przebywa na urlopie wypoczynkowym , a od miesiąca maja 2017r. będzie korzystała z urlopu wychowawczego i w tym okresie będzie jej przysługiwał zasiłek wychowawczy w kwocie 400 złotych miesięcznie.

A. S. dodatkowo dorabia pracując na podstawie umowy o dzieło w sklepie internetowym (...) dokonując przez internet opisów produktów oferowanych w sklepie. Za tą pracę uzyskuje dochód w kwocie od 200 do 400 złotych miesięcznie. Wcześniej powódka dorabiała także dorywczo przy rozładunku odzieży w sklepie z odzieżą używaną , gdzie za jeden dzień pracy otrzymywała kwotę 100-130 złotych. Aktualnie powódka nie podejmuje się tej dodatkowej pracy ponieważ nie ma z kim zostawić dzieci na czas pracy.

A. S. otrzymuje świadczenie 500+ na dwoje dzieci , nie pobiera zasiłku rodzinnego. Małoletni syn A. S. ma zasądzone alimenty od ojca w kwocie po 700 złotych miesięcznie. Jego ojciec nie płaci tych alimentów i powódka złożyła wniosek do komornika o ich egzekucję.

dowód : przesłuchanie matki małoletniej powódki A. S. k. 101-102 .

Małoletnia powódka A. K. ma aktualnie 4 lata , uczęszcza do przedszkola prywatnego. Opłata stała za uczęszczanie małoletniej do przedszkola wynosi 200 złotych miesięcznie , za wyżywienie – średnio 130 złotych miesięcznie oraz

opłaty za udział w zajęciach rytmiki i j.angielskiego – po 20 złotych za każde z tych zajęć. Matka małoletniej powódki nie kupuje odzieży dla córki bo tą kupuje jej i przesyła z Anglii matka chrzestna małoletniej.

dowód : przesłuchanie matki małoletniej powódki A. S. k. 101-102 , faktury i rachunki dot. utrzymania małol. powódki k. 90-97.

Od czasu ,kiedy strony rozstały się tj. od czerwca 2015r. pozwany nie przekazał A. S. żadnych kwot na utrzymanie małoletniej powódki. W tym okresie jedynie matka pozwanego jeden raz – w kwietniu 2017r. przesłała na jej konto kwotę 13 dolarów USD tj. 50 złotych . Pozwany sporadycznie i nieregularnie kontaktuje się z małoletnią powódką i jej matką w sprawie córki. Pozwany przyjechał do Polski dnia 23 grudnia 2016r. i spędził Święta Bożego Narodzenia tj. do 26 grudnia 2016r. w mieszkaniu strony powodowej. Przywiózł w prezencie dla małoletniej powódki jedną parę butów i lalkę barbi , a dla syna A. S. samochód. Od czasu wyjazdu na Ukrainę pozwany kontaktował się trzykrotnie z matką małoletniej powódki w sprawie córki.

dowód : przesłuchanie matki małoletniej powódki A. S. k. 101-102 , przekaz z WESTERN U. z dnia 13.04.2017r. k. 99 , dowód wypłaty k. 98.

Pozwany V. K. ma 26 lat , jest sprawny fizycznie , do tej pory był zdrowy , w 2017r. pozwany podjął ambulatoryjne leczenie u lekarza psychiatry. Pozwany obecnie zamieszkuje w mieście S.- na Ukrainie, obwód (...) gdzie zamieszkują jego rodzice. Matka pozwanego pracuje w przedszkolu jako wychowawca , a ojciec jako nauczyciel w wyższej szkole zawodowej.

W 2016r. pozwany nie uzyskał dochodów ze stałej pracy na Ukrainie. Nie ma też zarejestrowanej na Ukrainie działalności gospodarczej.

dowód : informacja z rejestru państwowego Ukrainy z dnia 20.03.2017r. k.73-74 , zaświadczenie o zatrudnieniu matki pozwanego k. 75-77 , zaświadczenie lekarskie pozwanego k. 79-80 , wyciąg z rejestru państwowego z dnia 20.03.2017r. k. 81-82 , książeczka pracy ojca pozwanego k. 84-85 , zaświadczenie o zamieszkiwaniu pozwanego w S. k. 87-88.

Sąd zważył , co następuje :

Zgodnie z art. 128 krio obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo.

Art. 133 § 1 krio stanowi, że rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Z kolei według treści art. 135 § 1 powyższej ustawy, zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego (art. 135 § 2 krio).

Art. 135 kro określa zakres świadczeń alimentacyjnych, warunkując ich rozmiar od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Obowiązek alimentacyjny rodziców względem ich niesamodzielnego dziecka, podlega szczególnie korzystnej dla niego regulacji. Przesłanką alimentacji jest niezdolność dziecka do samodzielnego utrzymania. Eksponuje się prawo dziecka do równej stopy życiowej z rodzicami postulując, aby jego alimentowanie sprzyjało prawidłowemu rozwojowi, choćby nawet dziecko żyło "poza wspólnotą" rodziców. Zasada dobra dziecka, wytycza w tym aspekcie równomierną powinność rodziców do łożenia alimentów i zapewnienia dziecku należnych warunków egzystencji, nawet kosztem szczególnego wysiłku w zaspokajaniu jego usprawiedliwionych potrzeb. Potrzeby te nie ograniczają się do elementarnego minimum egzystencji (pozwalającego na zwykłe biologiczne przeżycie), lecz obejmują wszystkie czynniki konieczne dla

normalnego i prawidłowego rozwoju człowieka, zaspokojenia jego potrzeb fizycznych, zdrowotnych oraz duchowych. (uchwała SN z 16.12.1987, III CZP 91/86). Przy ocenie możliwości majątkowo-zarobkowych zobowiązanego uwzględnia się spożytkowany z należytą starannością jego potencjał, rozumiany jako dochody możliwe do uzyskania przy pełnym wykorzystaniu predyspozycji osobisto-zawodowych, sił, zdolności, kwalifikacji, zdobytego dotychczas doświadczenia.

Z kolei art. 135 § 3 k.r.o stanowi, że na zakres świadczeń alimentacyjnych nie wpływają świadczenia z pomocy społecznej lub funduszu alimentacyjnego, świadczenia, wydatki i inne środki finansowe związane z umieszczeniem dziecka w pieczy zastępczej, świadczenia wychowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (świadczenie 500+) i świadczenia rodzinne.

W ocenie Sądu powództwo małoletniej A. K. zasługuje na uwzględnienie i dlatego Sąd w znacznej części je uwzględnił, zasądzając na jej rzecz od pozwanego V. K. alimenty w kwocie po 500 złotych miesięcznie poczynając od daty doręczenia pozwanemu odpisu pozwu (dowód doręczenia -k.58), a w pozostałej części powództwo oddalił jako zbyt wygórowane.

Dokonując analizy sytuacji majątkowej i zarobkowej stron Sąd doszedł do następujących wniosków.

Sąd ocenił możliwości zarobowe pozwanego V. K. jako dobre. Pozwany co prawda aktualnie przedstawia się jako osoba bez pracy i bez dochodów. Nawet gdyby Sąd uznał za wiarygodne te pisemne twierdzenia pozwanego, to okoliczność że pozwany obecnie nie pracuje, nie ma znaczenia w kontekście obowiązku alimentacyjnego przewidzianego w art. 135 § 1k.r.o. Sąd bowiem bierze pod uwagę możliwości zarobowe osoby zobowiązanej do alimentacji, a nie faktycznie uzyskiwane przez niego dochody. Pozwany jest osobą młodą, sprawną fizycznie, zdrową, przez ostatnie kilka lat pracował w Polsce w różnych miejscach w branży budowlanej, nabył umiejętność posługiwania się biegle językiem polskim. Jego wieloletnia praca za granicą w zawodzie związanym z budownictwem pokazuje, że ma on zdolność poruszania się na zagranicznym rynku pracy w branży budowlanej i osiągnięcia dochodów wystarczających na zaspokojenie potrzeb małoletniej powódki. Okoliczność, że pozwany w bieżącym roku podjął ambulatoryjne leczenie u lekarza psychiatry nie świadczy o niemożności podjęcia pracy, tym bardziej, że z zaświadczenia tego nie wynika z jakiego powodu pozwany zgłosił się do psychiatry oraz czy i jakiego leczenia wymaga. Sąd wziął pod uwagę, że pozwany nie zaniedbuje kontaktów z córką, odwiedził ją w ostatnie Święta Bożego Narodzenia przywożąc upominki, kontaktował się także z nią telefonicznie. Jednocześnie Sąd uwzględnił, że pozwany od czasu rozstania z matką małol. powódki tj. od czerwca 2015r. w ogóle nie łoży na utrzymanie córki regularnych kwot. Twierdzenia pozwanego, że posiada wierzytelności względem E. Ć. – matki A. S. nie mają żadnego znaczenia w sprawie w kontekście obowiązku alimentacyjnego względem małoletniej powódki.

Matka małoletnie powódki pracuje, osiąga dochody, które obecnie od maja 2017r. ulegną jednak zmniejszeniu z uwagi na korzystanie przez A. S. z prawa do urlopu wychowawczego w związku z narodzinami drugiego dziecka. Ojciec drugiego syna także nie łoży na utrzymanie swojego dziecka zasądzonych alimentów. Powódka jest osobą zaradną i stara się uzyskiwać dodatkowe dochody z prac dorywczych, podejmując się prac z umowy o dzieło. Wskazać jednak należy, że powódka spełnia swój obowiązek alimentacyjny także przez osobiste starania o wychowanie i utrzymanie małoletniej A., a pomoc w tym zakresie pozwanego jest marginalna. Dlatego winien on w większym zakresie pokrywać koszty utrzymania małoletniej powódki.

Biorąc pod uwagę wiek dziecka, jego potrzeby i usprawiedliwione wydatki ponoszone w związku z jego utrzymaniem, a także biorąc pod uwagę, iż to matka małoletniej w głównej mierze wypełnia obowiązek alimentacyjny poprzez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie dziecka, a pozwany w niewielkim zakresie ją w tych staraniach wspiera Sąd uznał, że pozwany w większym zakresie winien ponosić koszty utrzymania małoletniej powódki i zasądził od niego na rzecz małoletniej córki alimenty w kwocie po 500 złotych miesięcznie. Zasądzona kwota odpowiada możliwościom zarobkowym pozwanego.

W pozostałej części Sąd powództwo oddalił jako zbyt wygórowane.

Na mocy art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c nadał wyrokowi w pkt 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sąd w oparciu o treść art. 102 k.p.c odstąpił od obciążania pozwanego kosztami sądowymi w sprawie.

SSR Barbara Halamus-Dyląg